

”

۱۴۰۰ ما کل ۱۱۸ ایران را آوردیم روی پلتفرم ایرانی شیرازی. الان در طول روز تقریباً یک میلیون تماس روی همین سامانه جامع تماس ایرانی مان داریم

استان یزد را هم بیاورید.» اولین استان بعد از همدان، یزد بود.

۱۱۸ آمد تهران، کلی هم داد و بیداد کرد که تقریباً استقلال از استان‌ها از دست می‌رود و... خلاصه یکی دو تا استان کوچک دیگر هم آمدند.

دیدم خوب است دارد کار می‌کند. سال ۹۹ بود که تقریباً ما ۸-۷ استان دیگر را هم فعال کردیم و تقریباً یک چهارم کشور شد سیستم ما. اما آن دو شرکت هیچ کدام شان نتوانستند انجام دهند.

یکی شان همان رقیب مان بود.

مخابرات ایران گفت خب چه کاری است؟ سیستم اینها که دارد جواب می‌دهد دیگر، بیا بیاید همه کشور را بهشان بدهیم. ۱۴۰۰ ما کل ۱۱۸ ایران را آوردیم روی پلتفرم ایرانی شیرازی. الان در طول روز تقریباً یک میلیون تماس روی همین سامانه جامع تماس ایرانی مان داریم.

دادیم. در نهایت گفتند نه بد نیست. گفتند: «همدان هم مشکل دارد، این را هم برابمان وصلش کنید به هم.» گفتیم: «باشد.» گفتند: «با تهران مرتبط باشد، ولی یکپارچه نباشد.» گفتند: «ما می‌خواهیم در نهایت یک سیستم داشته باشیم؛ ولی استراتژی مان این است که ۳ تا شرکت داشته باشیم و کشور را سه قسمت کنیم. هر قسمتش را بدهیم دست یک شرکت که انحصاری هم نباشد.

اما می‌خواهیم هر سه تایشان در یک زیرساخت بسته شوند. یعنی ۱۱۸ یکپارچه شود.

یعنی هر ۳ تا شرکت باید این راه حل را پیاده کند.» ما زیرساختمان را طوری طراحی کردیم که بتوانیم متمرکز همه کشور را ساپورت کنیم یا حداقل آن چند استانی را که با ما هستند.

تست کردیم و جواب داد. گفتند: «خیلی خوب

